

dre rigtigt, og naar det i 1856 oppe i Landstinget, hvor Forslaget først fremkom, blev anført, at man netop vilde have det anvendt paa den Maade, for at det skulde være mere en Menighedssag end tidligere, saa var det ganske vist et smukt Motiv, men Resultatet har jo vist noget helt andet. Jeg tror ikke, at man vil skade de fattiges Kasser i nogen nævneværdig Grad ved nu at lade disse Midler gaa over til Menighedsraadene; men paa den anden Side tror jeg, at her er vist en Vej, ad hvilken Menighedsraadene virkelig kunne faa Midler til at støtte en Fattigpleje inden for Menigheden og en Vej, som vil blive saa meget stærkere benyttet, som Livet vokser i en Menighed.

Det fjerde Afsnit af Lovforslaget gaar ud paa at give Menighedsraadene en Indflydelse paa Præsteembedernes Besættelse. Naar et Sognepræstembede eller fast Kapellanembede bliver ledigt, skulle Ansøgningerne overbringes Menighedsraadet af Provsten — til Provsten blive de sendte gennem Biskoppen — og Provsten sammenkalder saa Pastoratets Menighedsraad til et Møde og forelægger det Ansøgningerne. Menighedsraadet foretager derpaa en Indstilling af 3 af Ansøgerne til Ministeriet, for at Ministeren kan indstille en af dem til kongelig Udnævnelse. Der skal stemmes over hver af dem, der indstilles paa denne Liste, to Gange ved fri Afstemning, og hvis der ikke er opnaaet tilstrækkelig Stemmetal af nogen, skal der tredie Gang stemmes mellem de to, som ved anden Afstemning havde de fleste Stemmer. I Tilfælde af Stemmelighed gør Provstens Stemme Udslaget. Provsten skal lede Forhandlingerne, idet han som kirkelig Mand kan være vejledende for Menighedsraadet i disse Spørgsmaal. Naar det er foreslaaet ordnet paa denne Maade, er det ogsaa sket med noget Henblik paa den Rettighed, Menighederne her i Landet have haft for Aarhundreder siden. Efter Kirkeordinansen var Forholdet saaledes, at naar et Embede blev ledigt, skulde Provsten sammen med 7 af Menighedens bedste Mænd sørge for at faa indstillet netop den Mand, som Menigheden kunde ønske til Præst i Menigheden. Denne Ret er imidlertid ved Tidens Ugunst gaaet tabt; der er endnu Rester af den i 2den Bog af Christian den 5tes Danske Lov, men der er den allerede betydelig indskrænket. Det, jeg her foreslaar, er at gaa tilbage i alt Fald til noget lignende, og paa den Maade faa Menighederne en Indflydelse paa Valget af Præsten, som de tilvisse

fortjene, ikke mindst der, hvor Livet vokser sig frem i Menigheden. Vil man give dem denne Indflydelse, og vil man i øvrigt være med til at oprette Menighedsraad og give dem den Virksomhed, her er foreslaaet, tror jeg, at man ad den Vej kan opnaa at skabe en Underbygning for en virkelig Repræsentation af Kirken, som kan være Kirken gavnlige, naar vi først blive saa modne, at vi kunne give Kirken den, og Kirken er moden nok til at tage imod den.

Med disse Ord være dette Lovforslag anbefalet til ærede Medlemmer. Det skulde være mig en Glæde, om denne Rigsdag, som jo har saa travlt med mange andre og saa vigtige Ting som Skattelovene, dog ogsaa kunde tage et saadant Spørgsmaal op og føre det til sin Løsning.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Overgang af en Del af de direkte Statsskatter til Kommunerne m. v.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Adgang til at afløse Tiender.

Mødet hævet Kl. 4. 25'.

22de Møde.

Mandag den 29de Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) er modtaget et Andragende

□